

Ресавски правопис

- 1) Лигатуре **Ѣ**, **ѣ** пишу се обавезно на почетку речи и да означе мекоћу претходног сугласника
 - 2) Редукована им је употреба у медијалној и финалној позицији у речи
 - 3) Никада се не користе уз десетеричко /i/: **ї**
 - 4) Уз **ї** користи се једино лигатура **ю**, која се иначе једина доследно користи у ресавском правопису
 - 5) Уводи се у употребу двојеров систем: употреба дебелогa јер у вези са изговорним полугласником у српскословенском), пре свега у вези са предлозима и префиксима, као и дебело јер као ознака вокалности /r/ i /l/; танко јер означава некадашњи полугласник у слабом положају, пре свега на крају речи
 - 6) Уводе се у употребу различита слова: поред **ї**, уводи се и широко /e/ – **е** и широко /o/ – **о** на почетку речи и на почетку слога (уместо **ѣ** и **о**)
 - 7) Доследнија употреба грчких слова **ψ** **ξ** **ν** **ϕ**
 - 8) Са тим у вези и разликовање **z** и **s** у неким речима, пре свега у иницијалној групи **ѕв**-
 - 9) Употреба пајерка
 - 10) Разноврсна интерпункција
- Редовна употреба акцената и спиритуса: грчки акценти – **˜** (циркумфлекс), **´** (акут), **`** (гравис), спиритуси аспер **´** и ленис **˘** (оштар и благ дах)

Гласовна група /ja/ бележи се лигатуром **Ѣ** или графемом **а** (према описаним правописним правилима)

Гласовна група /je/ бележи се лигатуром **ѣ**, графемом **е** и графемом **є** (према описаним правописним правилима)

Варијанте за бележење гласа /o/: **о** (омикрон), **ω** (омега), **О** (широко /o/)